

ادامه غنی سازی ۶۰ درصد و توسعه بر نامه هسته‌ای ایران موجب شده مقامات رژیم صهیونیستی حفظ امنیت خود را در احیای توافق هسته‌ای بدانند

برجام، پناهگاه اسرائیل

وزیر خارجه و فرمانده اطلاعات ارتش صهیونیست‌ها هم طی روزهای گذشته از احیای برجام حمایت کردند

تیتراهای امروز

سانسور سازمان یافته محتوای مرتبط با بزرگداشت شهید سلیمانی در اینستاگرام

نمک بر زخم مقاومت

در یک هفته اخیر دلار از ۲۹ هزار و ۸۰۰ به ۲۸ هزار و ۳۰۰ تومان رسیده است

سقوط آزاد دلار

انتشار اخبار مربوط به افزایش فروش نفت ایران چقدر در کاهش قیمت ارز مؤثر بوده است؟

گزارش «وطن امروز» از جالش‌های تشخیص آزمايشگاهي اميکرون در کشور و کم توجهی مردم به رعایت پروتکل‌های بهداشتی

خطر مرگ امیکرون!

سازمان جهانی بهداشت: امیکرون مثل سوجه‌های قبلی با ایجاد سونامی، مردم را به بیمارستان‌ها می‌کشاند و می‌کشد

نگاه

جهاد توزیع

عباس اسماعیل گل: پس از برگزاری مراسم سالگرد سید شهیدای مقاومت، شهید سپهبد حاج‌قاسم سلیمانی، یکی از مواردی که بیش از

وجوه دیگر در نظرم برجسته شد، کمیت تولیدات فرهنگی بود که حجم قابل توجهی از آنها از کیفیت قابل قبولی برخوردار نبودند. البته معهود آثار با کیفیت و قابل قبولی هم دیده شد که مشخص بود تولیدکنندگان آنها زحمت بسیار برده‌اند. در این بین یکی از خبرها قابل تأمل بود؛ بر اساس اطلاعات نهادهای متولی کتاب از زمان شهادت سردار سلیمانی تا یکم دی ۱۳۹۹ عنوان کتاب درباره شهید سلیمانی منتشر شده است. در خبرها البته توضیح داده شد این ۴۲۰ عنوان، فقط کتاب‌هایی است که مستقیم به سردار سلیمانی ارتباط دارد و با احتساب کتاب‌هایی که در باره همراهان و محافظان ایشان نوشته شده است، حدود ۴۵۰ کتاب با کیفیت، در ۲ ساله منتشر شده است که عددی قابل توجه و تحلیل است. از میان این ۴۵۰ عنوان شاید با تسامح بشود ۲۰ عنوان کتاب را به عنوان کتاب‌هایی که قابلیت خوانده شدن توسط عموم را داشته‌اند، معرفی کرد. ضمن اظهار اذیت به نیت و توجه همه علاقه‌مندی که در این باره فعالیت‌هایی داشته‌اند، یک سوال اساسی مطرح می‌شود و آن اینکه: چرا بخشی از این انرژی و توجه در تولید (که عمدتاً به نتایج خوبی نمی‌رسد) به مساله «توزیع» معطوف نمی‌شود. با کسب اطلاعاتی که از حوزه‌های متولی کتاب انجام دادم و با اخباری که از خبرنگاران حوزه کتاب دریافت کردم، متوجه شدم بخش مهمی از این تولیدات در حوزه نشر مربوط به نهادهای محلی یا بخشی است که با کیفیت، شدت نازلی منتشر شده‌اند. حتی اگر مساله حفظ میراث معنوی حاج‌قاسم را به عنوان پیش‌فرض منطقی تولیدات فرهنگی مربوط به ایشان در نظر بگیریم، باز هم جای اشکال است که چرا به جای جدی گرفتن مساله «توزیع»، عمده نهادهای بنای «تولید» ولو با هر کیفیتی دارند. مساله «توزیع» آنقدر مهم است که من در شرایط امروز از آن به «جهاد توزیع» تعبیر می‌کنم. یکی از کاستی‌های جریان فرهنگی انقلاب، ناتوانی در توزیع است؛ اینچنان که همین تولیدات محدود فرهنگی نیز به شکل قابل قبولی به دست مخاطب هدف نمی‌رسد. جدی گرفتن مساله توزیع به جای تمرکز بی‌شمار دستگاه‌ها بر مساله تولید - به هر کیفیت - از جهات متعدد ارزشمند است؛ اول اینکه محصول فرهنگی با قیمت ارزان‌تری به دست مخاطب می‌رسد، چون بخشی از هزینه تولید می‌تواند به عنوان محصول فرهنگی عمل کند و از قیمت آن بکاهد. ضمن اینکه وقتی چند محصول خوب از نظر کیفی به عنوان محصولات هدف برای جمعیت زیادی از مخاطبان در نظر گرفته شود، می‌شود فضاهای گفتگویی پیرامون محتوای کتاب ایجاد کرد و البته فواید فراوان دیگر که در این مجال نمی‌تواند

آتش در قزاقخانه

از بازداشت رئیس سابق کمیته امنیت ملی قزاقستان به اتهام «خیانت به کشور» تا حضور تکفیری‌ها در ناآرامی‌ها

رویارویی آمریکا و روسیه به زمین قزاقستان کشیده می‌شود؟

۴ اساسنامه این سازمان و بر اساس درخواست یکی از اعضا، نیروی صلح‌بان به قزاقستان اعزام کرده‌اند. در عین حال نوع اقدامات معترضان و آشوبگران در آلماتی و دیگر نقاط قزاقستان مانند سر بریدن ۲ پلیس این کشور، فرضیه حضور تکفیری‌ها در اغتشاشات قزاقستان را بسیار قوی می‌کند و اگر جلوی این اغتشاشات گرفته نشود، احتمال سرایت این اقدامات به دیگر جمهوری‌های آسیای مرکزی بسیار زیاد بوده و در نهایت، آتش این تحولات، همسایگان چون روسیه را خواهد گرفت. این مساله به همراه درخواست رسمی دولت قزاقستان برای حضور نیروهای روس در این کشور، باعث می‌شود مساله قانونی و مشروع بودن این اقدام بیش از پیش برای نهادهای بین‌المللی آشکار شود.

ارسال سریع نیرو به قزاقستان نشان داد واشنگتن دیگر نمی‌تواند با ایجاد آشوب و درگیری در داخل کشورهای منطقه بویژه به راه انداختن انقلاب‌های رنگین، در وضعیت ثبات سیاسی موجود در کشورهای آسیای میانه تغییری ایجاد کند. روسیه البته در این باره تجربه تلخ انقلاب‌های رنگی در اوکراین و گرجستان را نیز به یاد دارد و اجازه نمی‌دهد این اتفاقات این بار در حوزه دفاعی و امنیتی «خارج نزدیک» این کشور اتفاق بیفتد. مسوولان آمریکایی اما در شرایطی از غیرقانونی بودن حضور نیروهای روس در قزاقستان خبر می‌دهند که سازمان پیمان امنیت جمعی (CSTO) نهادی پذیرفته شده از سوی نهادهای بین‌المللی است و حتی عضو ناظر شورای امنیت سازمان ملل نیز هست و روسیه و دیگر کشورهای عضو این سازمان بنا بر بند

اینکه او را مجبور به خروج از منطقه کند. آمریکایی‌ها در عین حال بر این عقیده‌اند تهدیدهای قزاقستان» نتواند کنترل دوباره خود بر کشور را به دست آورد. او در همین ارتباط تصریح کرد: «درسی که از تاریخ اخیر می‌توان گرفت این است که زمانی که روس‌ها به آنها شمشیر بیاورند، گاهی اوقات بسیار سخت است که آنها را وادار به خروج از آنجا کنید». این صحبت‌ها با این حال موجهی از اعتراضات و همچنین شوخی در شبکه‌های مجازی را با خود به همراه داشت. در شبکه‌های مجازی کاربران اینترنیتی با اشاره به حضور ۲۰ ساله آمریکا در افغانستان و همچنین حضور تقریباً ۲ دهه‌ای در عراق بیان کردند این آمریکاست که بعد از شروع هر جنگی تا چند دهه، خاک کشوری را که مورد تجاوز قرار داده است، ترک نمی‌کند؛ مگر

تأثیرگذاری ارتش روسیه بر وضعیت سیاسی قزاقستان بعد از حضورشان در این کشور گفته بود شاید «رژیم قزاقستان» نتواند کنترل دوباره خود بر کشور را به دست آورد. او در همین ارتباط تصریح کرد: «درسی که از تاریخ اخیر می‌توان گرفت این است که زمانی که روس‌ها به آنها شمشیر بیاورند، گاهی اوقات بسیار سخت است که آنها را وادار به خروج از آنجا کنید». این صحبت‌ها با این حال موجهی از اعتراضات و همچنین شوخی در شبکه‌های مجازی را با خود به همراه داشت. در شبکه‌های مجازی کاربران اینترنیتی با اشاره به حضور ۲۰ ساله آمریکا در افغانستان و همچنین حضور تقریباً ۲ دهه‌ای در عراق بیان کردند این آمریکاست که بعد از شروع هر جنگی تا چند دهه، خاک کشوری را که مورد تجاوز قرار داده است، ترک نمی‌کند؛ مگر

یادداشت

فرزانه دانایی: واشنگتن که گمان می‌برد می‌تواند از فرصت اعتراضات در قزاقستان به نفع اهداف خود در تحت فشار گذاشتن روسیه استفاده کند، از اعزام نیروهای ارمنستان، قرقیزستان، تاجیکستان، ازبکستان و روسیه به این کشور برای برقراری آرامش و صلح در این کشور بشدت شگفت‌زده شد. این شگفتی را می‌توان در صحبت‌های «جن ساکی» سخنگوی کاخ سفید مشاهده کرد که گفت برای آمریکا قانونی بودن درخواست مقامات قزاقستان جهت استفاده از نیروهای سازمان پیمان امنیت مشترک در این کشور جای سوال دارد. در عین حال «نتونی بلینکن» وزیر خارجه دولت بایدن نیز در هشداری به دولت قزاقستان، درباره

چند نکته درباره گرانی احتمالی شکر

داشته و از طرفی با حمایت پارانهای از کالاهای مفید، سعی در افزایش مصرف آنها داریم؛ سیاستی که قیاس سرانه مصرف ایران با این کشورها در برخی از این محصولات مانند قند و شکر، مواد دخانی از برخی لبنی نشان می‌دهد این سیاست تا حدود زیادی موفق بوده است. ۴- دولت‌ها در ایران طی چند دهه گذشته با تکیه بر درآمدهای نفتی، به برخی کالاهای و خدمات مانند صنعت چاپ و نشر، مواد پروتئینی مثل گوشت، مرغ و تخم‌مرغ، بهداشت و درمان، آموزش و... پارانها پرداخت کرده‌اند این منابع گاه به قدری بوده که فارغ از مفید یا مضر بودن یک کالا یا خدمت و صرفاً به دلیل مصرف بالای آن کالا در کشور، به برخی کالاهای غیر ضروری یا حتی مضر مانند مانند امکانات و خدمات ورزشی، محصولات لبنی و... شده یا دولت تصمیم دارد میزان مالیات دریافتی از برخی چاله کسری بوجه دولت و ایجاد فشار روی مردم است. اما هدفمند کردن مالیات‌ستانی و پرداخت پارانها فارغ از موضوعات و دغدغه‌های بودجه‌ای را می‌توان به معنای آینده‌نگری، کاهش هزینه‌های درمانی کشور در آینده و سیاست‌گذاری دولت در مسیر صحیح دانست؛ مسیری که قطعاً هیچ‌کس به آن معترض نخواهد شد و حرکت دولت به این سمت ضروری است.

* کارشناس ارشد اقتصاد

توسعه‌یافته نشان‌دهنده غلط بودن سیاست‌گذاری‌های ما در این حوزه است؛ به نحوی که عملاً برای سیاست‌گذار ما تفاوت چندانی میان شیر و نوشابه یا شکر و دارو وجود نداشته است. سرانه مصرف نوشابه‌های گازدار در دنیا ۱۰ لیتر اما در ایران ۴۰ لیتر و مصرف سرانه محصولات لبنی در دنیا بیش از ۱۵۰ لیتر اما در ایران حدود ۵۰ لیتر یا سرانه مصرف شکر در ایران حداقل ۵ برابر سرانه مصرف در دنیا است. قطعاً این اعداد اتفاقی نبوده و نشان‌دهنده مسیر اشتباه دولت‌های ایران در سیاست‌گذاری قیمتی است. ۲- خبر حذف پارانها یا وضع مالیات‌های اضافه بر قند و شکر، ممکن است منجر به بروز برخی نگرانی‌ها میان مردم شود. برخی مردم به‌رغم پذیرش و علم به این موضوع که قند و شکر برای سلامت آنها مضر است، معتقدند هدف دولت از این اقدام -یا اقدامات مشابه- کاهش تعهدات خود (حذف پارانها) یا افزایش درآمدهایش (وضع مالیات اضافه) است. با این حال، این موضوع دغدغه‌های مردم را در اقتصادهای مدرن اعمال شده و دخیانی نیست اما به‌رغم این مساله، این کالاها تقریباً در تمام جوامع دنیا عرضه و استفاده می‌شوند. از طرفی منطقی حکم می‌کند دولت روند استفاده از کالاهای خدماتی (مانند محصولات لبنی، امکانات ورزشی و...) را که منجر به افزایش سلامت و کاهش هزینه‌های درمانی می‌شود تسهیل کند.

۲- نگاهی به سرانه مصرف کالاهایی مانند نوشابه‌های گازدار و محصولات لبنی در ایران و قیاس آنها با کشورهای

اکسترنالیته مثبت (آثار بیرونی مثبت) در زندگی مردم است، موضوعی کاملاً پذیرفته‌شده در علم اقتصاد و البته فراتر از آن عقل و منطق است. از سوی دیگر، طبیعی است بسیاری از کالاهای یا خدمات در ایران یا دنیا وجود دارند که با علم به آسیب‌زا بودن یا مخالتبعات و مضرات مصرف آن، دارای تقاضا بوده و بر اساس اصل عرضه و تقاضا، تولیدکنندگان به سمت تولید و عرضه این کالاها می‌روند. نمونه بارز و علنی آن می‌توان تولید محصولات دخانی بر سلامت انسان تردید داشته باشد؛ آیا نگاه دولت، از حيث تشویق و تنبیه شهروندان در حوزه مصرف کالاهای و خدمات باید یکسان باشد؟ طبیعتاً پاسخ هر ۲ سوال «خیر» است. یعنی هیچ عقل سلیمی منکر آسیب‌های ناشی از مصرف سیگار و سایر مواد دخانی نیست اما به‌رغم این مساله، این کالاها تقریباً در تمام جوامع دنیا عرضه و استفاده می‌شوند. از طرفی منطقی حکم می‌کند دولت روند استفاده از کالاهای خدماتی (مانند محصولات لبنی، امکانات ورزشی و...) را که منجر به افزایش سلامت و کاهش هزینه‌های درمانی می‌شود تسهیل کند.

دیدگاه
میشم مهرپور: در روزهای گذشته خبری مبنی بر پیشنهاد و تمایل وزارت بهداشت در راستای اعمال سیاست‌های قیمتی مانند حذف پارانها پرداختی یا وضع مالیات اضافه بر ۲ کالای قند و شکر و به تبع آن افزایش قیمت این ۲ کالا در رسانه‌ها منتشر شد. استدلال وزارت بهداشت بالا بودن سرانه مصرف این ۲ محصول در کشور و آسیب‌های مصرف بیش از حد آنها برای سلامت شهروندان بود؛ خبری که البته با انتقاد من در شرایط امروز از آن به «جهاد توزیع» تعبیر می‌کنم. یکی از کاستی‌های جریان فرهنگی انقلاب، ناتوانی در توزیع است؛ اینچنان که همین تولیدات محدود فرهنگی نیز به شکل قابل قبولی به دست مخاطب هدف نمی‌رسد. جدی گرفتن مساله توزیع به جای تمرکز بی‌شمار دستگاه‌ها بر مساله تولید - به هر کیفیت - از جهات متعدد ارزشمند است؛ اول اینکه محصول فرهنگی با قیمت ارزان‌تری به دست مخاطب می‌رسد، چون بخشی از هزینه تولید می‌تواند به عنوان محصول فرهنگی عمل کند و از قیمت آن بکاهد. ضمن اینکه وقتی چند محصول خوب از نظر کیفی به عنوان محصولات هدف برای جمعیت زیادی از مخاطبان در نظر گرفته شود، می‌شود فضاهای گفتگویی پیرامون محتوای کتاب ایجاد کرد و البته فواید فراوان دیگر که در این مجال نمی‌تواند

برخلاف آنچه طی روزهای گذشته درباره این مساله عنوان شد اصل این موضوع، مساله‌ای کاملاً عقلایی و حتی اقتصادی بوده و تقریباً می‌توان گفت فقط کشورهای کمتر توسعه‌یافته‌ای مانند ایران تا به حال به این مسائل و سیاست‌ها دقت کافی نداشته‌اند. لذا در این نوشته سعی کرده‌ام به اختصار ضمن بررسی ماهیت این مساله، و چند نکته پیشنهادهایی را برای اجرای صحیح و بدون تبعات چنین ایده‌ای ارائه دهم. ***

۱- فلسفه پرداخت پارانها به کالاها یا خدماتی که دارای